

El Consell, en acuerdo del 16 de octubre de 2015, fijó en tres los asesores de cada *conselleria*. Hoy la que menos tiene son cinco y la que más doce.

Por lo tanto, le pregunto: ¿piensa el Consell cumplir inmediatamente su acuerdo de octubre y la resolución de esta cámara en la que obliga a recortar asesores?

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ibáñez.

Vicepresidenta.

La senyora vicepresidenta del Consell:

Gràcies, senyor president.

Veig que vostés insistixen. A vore quina part no entenen. Hem de tornar al *Barrio Sésamo*. Tenim 25 assessors menys amb una conselleria. Menys dels que tenia l'últim govern del Partit Popular. No me remunte, no me remunte, no me remunte als governs anteriors. Eixos, els que tenien vostés en A. I tot el que tenien en B? Què passa amb la gent que vostés *enxufaren* a través d'assistències tècniques, falsos autònoms, a través de caixa fixa i totes les «trapasseries» que vostés feien, que a més alguns han recorregut als tribunals i ara s'han quedat com a empleats públics, perquè ha condemnat la justícia que se queden com a empleats públics.

Això és el que vostés feien. Com és possible que vostés parlen d'este tema quan tenen tant que callar. Jo, evidentment, diguen ací vostés el que vullguen, en micro i sense micro. Però no s'adona vosté que nosaltres el que hem fet és l'acord d'octubre que estableix 25 assessors menys que l'últim govern del Partit Popular, simplement el que hem fet és nomenar eixes persones. I punt. I és el personal eventual, tres per conseller, un per secretari autonòmic. I els recorde, els recorde, jo duc quatre carteres, quatre, per això hi ha dotze assessors, (*remors*) dotze assessors. (*Veus*)

El senyor president:

Senyories.

La senyora vicepresidenta del Consell:

Relaxen-se, estan vostés molt nerviosos.

Sí, la vicepresidència, la Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives, el secretariat i la *portavocia*. (*Veus*)

Vostés per a fer esta feina..., (*remors*) vostés per a fer esta feina en tenien 15, nosaltres en tenim 12. Fixen-se, tenim gent molt més eficaç i eficient que vostés, perquè amb 12 fem

el que vostés feien amb 15. (*Aplaudiments*) I, per cert, molt millor. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies.

Senyories, senyories, continuem la sessió de control. Ara, en silenci, la pregunta que formula el síndic del Grup Compromís.

Senyor Ferri, té vosté la paraula.

Escoltem amb silenci, per favor, senyories.

Senyor Ferri, quan vosté vullga.

El senyor Ferri Fayos:

Gràcies, senyor president.

Senyor president de La Generalitat.

Hui des de Compromís la pregunta que li fem va sobre inversions, i sobre les inversions del govern central que el seu Consell considera prioritàries per a la nostra terra.

Demà el Consell de Ministres aprovarà presumptament els pressupostos generals de l'estat. I si feren cas als precedents els valencians i les valencianes no tenim motius per a ser optimistes, perquè en els últims anys, en les últimes dècades, tots els governs de Madrid ens han castigat amb els diferents pressupostos.

Mire, si parlem de xifres, en estes Corts hem aprovat diversos consensos importants. L'últim el 22 de febrer d'este mateix any, per unanimitat, una proposta de Compromís que anava més enllà d'allò aprovat en 2015, en octubre. No només demanàvem les inversions en pes poblacional, no només demanàvem eixe 11%, no ens conformàvem amb això, demanàvem una inversió superior al nostre pes poblacional per a compensar la infra inversió dels últims anys. I això es va concretar en un pla d'inversió, en un pla de xoc, que hauria de ser el Ministeri de Foment, amb més de 1.200 milions d'euros anuals, que haurien d'anar destinats entre l'any 2017 i el 2020 per a compensar el infrafinançament.

Des de Compromís hem traslladat també esta iniciativa a molts municipis, s'està aprovant en molts municipis, però hi ha algunes excepcions, com esta setmana en el municipi d'Alfarp, on el Partit Popular va votar en contra. Però, bé, en línies generals podríem dir que tenim ample consens dins de la societat valenciana, dins dels grups polítics valencians, un consens absolut sobre la necessitat que cal reclamar inversions justes.

Però eixe no és el problema, senyor president, el problema és que ací hi ha gent que diu una cosa i després a Madrid en fa una altra. I d'això els valencians ja s'han cansat. Els valencians ja s'han cansat de ser ciutadans de segona, de ser moneda de canvi. Els ciutadans valencians volen que això canvie.

I mire, vaig a il·lustrar-li açò que li estic contant en tres tuits.

El primer tuit, d'Íñigo de la Serna, ministre de Foment, que diu el següent –llisc textualment–: «El corredor mediterráneo avanza, Castellón estará a dos horas y veinticinco minutos de Madrid gracias a este nuevo tramo que hoy visito.»

I el senyor ministre comença bé, no? He d'admetre que el tuit comença bé. Diu: «El corredor mediterráneo avanza». I no està mentint, «el corredor mediterráneo avanza», sí, però hacia Madrid. Això és el que diu el senyor ministre. No està enganyant a ningú. Al final el senyor ministre el que està dient és el que pensa el govern de Madrid. Però què s'ha de fer en este país perquè s'entenga que el Mediterrani és litoral, el Mediterrani no passa per Madrid? Què s'ha de fer en este país?

I mentrestant, com ve assenyalava un diputat d'esta cambra, el company César Jiménez, en un tuit, el tren de rodalies de Castelló, el més ràpid, entre Castelló i València passarà de tardar 52 minuts en 2014 a l'any que ve tardar una hora i deu minuts. 20 minuts més en només quatre anys, això sí que és de rècord.

El segon tuit, senyor president, és d'un Twitter oficial. Un tuit de fomento d'Andalusia que diu així: «La Junta exige al estado que se cumpla el dictado de la UE y ejecute el corredor mediterráneo en sus dos ramas: el litoral y el central.»

I ací novament està l'estafa en què ens ha clavats el govern central enviant els seus informes a Europa. Una estafa que li permet fer obres en Madrid amb els fons del corredor mediterrani. I això ho denunciaven molt bé ahir vostés, la consellera i el secretari autonòmic. I és que huit de cada deu euros dels fons del corredor mediterrani van destinats a connexions a Madrid.

Senyor president, jo li propose que en els moments que vosté compartisca amb Susana li explique allò que el Mediterráneo es el litoral, val?, i aixina també aprofitem.

Però si hi ha un tuit que expressa molt bé el problema que hem patit els valencians en els últims anys és el tuit següent, tuit del Partit Popular d'Alacant. Diu el següent: «El gobierno eliminará los puntos negros de la nacional 332 en Santa Pola, si PSOE y Compromís aprueban los presupuestos generales del estado.» (*Veus i rialles*)

Com podríem qualificar açò, senyor president? Baixesa moral? Xantatge? Jugar amb la vida de les persones?

Senyories, alguns titulars de les últimes setmanes. «Tres personas fallecen en un accidente de tráfico en Torrevieja». «Dos accidentes mortales en la nacional 332 en una semana. El primero se saldó con la muerte de un menor en la madrugada del sábado. Asimismo el lunes un hombre murió atropellado por un vehículo en la rotonda en la misma carretera en el límite de Torrevieja con Orihuela costa, a escasos dos kilómetros del lugar del primer accidente.»

Ens hem de preguntar, què és més important per al Partit Popular? La cadireta del senyor Rajoy o la vida de les persones que es juguen la vida dia rere dia en la (*remors*) carretera nacional 332? (*Aplaudiments*)

És indignant, president. Per a nosaltres ni xantatge ni moneda de canvi, només demanem coherència.

Senyor president, per això la nostra pregunta: quines inversions per part de l'estat en el nostre territori considera el Consell prioritàries?

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ferri.

President del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Moltes gràcies, senyor Ferri.

Com vosté ha dit, la Comunitat Valenciana pateix un dèficit d'inversions en infraestructures que no té una explicació raonable. Si s'hagueren atés les necessitats històriques que té el conjunt de l'estat, en cap cas, en cap cas, s'hagueren pogut produir les inversions com s'han produït.

Per tant, és evident que hi ha hagut un sistema de marginació sistemàtica de les nostres infraestructures. I això és difícilment discutible quan s'agafen els últims vint-vint-i-cinc anys, per vore exactament quina és la realitat. Trenta anys, quaranta anys, perquè açò ve de lluny, ve de molt lluny.

Però bé, demà, com vosté ha dit, s'aproven els pressupostos. És evident que és un moment important, en què hem d'avaluar exactament eixos pressupostos i prendre les decisions oportunes.

Com li dia, mai hem estat per damunt de la mitjana de les inversions per càpita de les comunitats autònomes, amb excepció de l'any que se feu l'AVE a València. Però mai hem estat pitjor, mai hem estat pitjor que en l'últim quinquenni, mai.

La mitjana ha estat del 7..., la inversió, la mitjana pressupostada, ha estat del 7,6%. La realitat és pitjor, molt pitjor quan baixem a l'execució pressupostària. I quan baixem a l'execució pressupostària més enllà de les xifres, que després li donaré, anem a la realitat. En 2016 han estat en execució set obres en carreteres de la Comunitat Valenciana. De les set obres, tres s'iniciaren l'any 2011, és a dir, fa cinc anys, i encara estan en obres. Només dos han començat este any.

Però li vaig a dir més. En el pressupost de 2016 es plantejaren quinze noves obres, al marge de les set anteriors. D'eixes quinze obres que estaven en el pressupost passat, no ha començat cap. Per tant, eixa és la realitat.

Per a trencar esta dinàmica, des del Consell, des del conjunt de les forces polítiques valencianes i també empresarials, s'han pres una sèrie de decisions importants. Per una banda,

és el gran pacte social i polític que vam fer ací, que jo l'únic que demane, com vosté ha dit, és coherència a tots els grups per tal que ara, quan arribe el moment, actuem en conseqüència, el que vam dir ací que també en Madrid siguem capaços tots de dir el mateix.

A partir d'ahí, jo també he fet el que li correspon al govern, i la consellera ho ha fet amb el ministre. Jo he estat parlant amb el senyor Rajoy, amb el ministre d'hisenda, amb el ministre de Foment i, sincerament, quan s'ensenyen les dades és molt difícil que ningú no diga que és veritat. Ara bé, a l'hora de la realitat, després ni cas. I això és el que no pot ser.

Nosaltres hem plantejat conjuntament una agenda valenciana d'infraestructures. I això és el que s'ha de portar endavant en els propers anys, perquè és necessari, d'una vegada per totes, canviar les regles del joc d'esta situació.

¿Quines són eixes àrees fonamentals? Grans infraestructures ferroviàries. El corredor mediterrani –mediterrani és mediterrani– és absolutament imprescindible no només per a les regions... les comunitats autònomes del Mediterrani, no és només important i fonamental per a Andalusia, Múrcia, Comunitat Valenciana, Catalunya. No. És que és fonamental per a Espanya i per a Europa. I per això és un corredor prioritari en Europa. I això és el que s'ha de fer, complir d'una vegada i no fer trampes, no fer trampes com les que vosté fea esment.

Des d'eixa concepció, després hi han altres qüestions que en estos pressupostos se tenen de posar ja, relacionades amb el corredor i que ens afecten més directament a nosaltres, que és la connexió, entre altres, amb Alacant, que és fonamental.

Per tant, demanem que en estos pressupostos València-l'Encina, Monforte-Múrcia, i el segon i tercer fil per Castelló i València..., perquè el problema que hi ha és el que també relatava vosté. Al final, els grans perjudicats són la immensa majoria de persones que cada dia utilitzen les rodalies, que ja han perdut..., no a soles ha estat un desastre catastròfic en estos mesos que han estat en obres, és que se va a continuar estant mal. I això és el que no podem permetre.

Ara tenim una bona notícia en eixe sentit, que li anuncie, i és que, finalment, d'acord amb el que hem pogut aconseguir en el Comitè de les Regions, que ha anomenat el president de La Generalitat, a mi mateix, el Comitè de les Regions com a ponent del dictamen d'infraestructures de connexió europees, en concret, sobre els eixos ferroviaris.

Este document fixarà la posició de les regions europees respecte a esta matèria en la Unió Europea. I ahí almenys tindrem també veu per tal de reivindicar allò que és just no només per als valencians sinó per a tots els que d'alguna manera estan pendent d'una infraestructura, que significa en estos moments no tindre-la perdre mig punt del PIB valencià. I això són molts de llocs de treball i això, evidentment, ens situa o no ens situa en un espai de prosperitat.

En segon lloc, perquè, evidentment, no ens podem quedar només ahí. Hi han qüestions pendents que cal solucionar ja. El túnel passant de València, la prolongació de Serrería, la intermodal de la Font de Sant Lluís, la solució definitiva al pla Avant d'Alacant, l'estació intermodal de l'àrea metropolitana de Castelló. I també exigir ja l'alliberament de l'AP-7.

Finalment, el més important són les rodalies, perquè són el que cada dia n'hi han més persones que les estan utilitzant. I, per tant, el govern té de prendre d'una vegada per totes una decisió, no pot estar continuant anys i anys sense complir els convenis que ha signat amb la mateixa Generalitat en el passat. És que això ja no és tolerable.

Per tant, té de decidir o bé transferix la competència i els diners perquè La Generalitat ho puga executar o, simplement, que ho executen ja, però no pot ser que grans parts del nostre país no estiguen connectades. I el tren de la costa, clar que sí, és viable i és necessari. I això és el que hem de defensar a partir de demà i quan se produïsquen els debats en els pressupostos jo crec que ahí és on hem d'actuar conjuntament. I qualsevol iniciativa, com la que ha fet el president de Les Corts, jo crec que és molt positiva.

Ara ens juguem molt. No ens estem jugant només que hi haja o no hi haja una carretera, ens estem jugant milers i milers de llocs de treball i ens estem jugant la possibilitat de créixer i redistribuir adequadament entre les persones del nostre país.

Molts gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Senyories, continuem amb les preguntes de control. Ara la pregunta que formula el síndic del Grup Parlamentari Ciudadanos al president del Consell.

Senyor Marí, quan vosté vullga.

El senyor Marí Malonda:

Gracias, *president*.

President, vicepresidenta, consellers.

Después de casi dos años, *president*, podríamos hacer un balance de lo que usted entiende que ha sido regeneración, regeneración democrática. Muchas aspiraciones y muchas promesas de mejorar la vida de los valencianos, de cambiar la forma de hacer política en la comunidad y de situar a los ciudadanos en el centro, en el centro, decía usted. Yo no sé a qué centro se refería cuando hablaba de situarlos en el centro. Y fíjese que a este respecto usted lo tenía relativamente bastante fácil, no era complicado cambiar la forma de hacer y entender la política en esta tierra, en este territorio.

Pero en estos casi dos años, *president*, de legislatura han demostrado que más allá de sus promesas y de la ilusión generada a la ciudadanía, que es lo que vendía usted en las elecciones, parece que los viejos vicios del pasado vuelven, vuelven a aparecer en la escena política, demostrando así la poca coherencia, la poca coherencia de su gobierno, prometiéndolo mucho en campaña y haciendo luego todo lo contrario, absolutamente todo lo contrario.